

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 5. Vltima illuminatorum claßis refertur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Et licet foris quamdam sola simulatione præferant obedientiam, nulli tamen intus, neque actione, neque voluntate subditi sunt: quacumque enim sancta astitit, & obseruat Ecclesia, ab his omnibus omnino vacant, & se volunt esse immunes, ac exemptos, & est hæc eorum sententia, donec quisquam virtutibus acquirendis dat operam, & gratiam appetit exequi Dei voluntatem, cum necdum perfectum esse: eo quod virtutes etiam nunc colligat, & comparet sibi, & spirituali hanc pauperatatem, atque otium ipsorum penitus habeat incomperta.

Et ipsi quidem supra omnes omnino, & Angelorum, & Sanctorum choros, siue ordines, atque premium omne, quod vlla ratione mereri quis possit, subleuatos esse se putant, ideoque nihil se vltra mereri, nullum vnquam amplius in virtutibus perfectum facere, sed neque peccatum deinceps vllum admittere posse, quippe qui voluntatis expertes sint, & spiritum suum Deo tradiderint in quiesce, & otio, adeoque vnum cum Deo effecti sint, vt in se ipsis penitus in nihilum redierint.

Hinc iam quidquam corpori liber, etiam plane licere sibi affirmant; vt otè qui ad statum innocentie redacti, nullam sibi habeant positam, ac præscriptam legem. Itaque si alicui rei, qualis ea sit, natura ipsorum corporea ex appetitu afficiatur, si spiritus sui otium, ea re subtrahenda, interturbari sentiant, aut aliqua ex parte impediri, nature indulgent, ac satisfaciunt desiderio, ne quod spiritus otium impedimentum patiat. Hac de causa ieiunia, festorum celebrationem, & præcepta denique omnia prorsus nihili pendunt, nisi forte hominum gratia secus agant: si quidem in omnibus absque vlla conscientia viuunt, nec quicquam nefas sibi esse arbitrantur. Tum vero tanta eorum colliditas, & versutia est, vt difficile possint ratione superari, &c. Huc vsque Rusbrochius, qui optimè horum falso Illuminatorum mores, & opinionones describit; & quamuis Doctor hic de antiquis Illuminatis sui temporis loquatur, eius tamen descriptio non minus Illuminatos nostræ ætatis, quam illos antiquos ad viuam exprimit: quia eadem prorsus falsa dogmata in hac descriptione contenta verbo, & opere sequuntur, quæ quantum doctrinæ Mystici nostri IOANNIS aduertentur, luce meridiana clariùs apparet, vt mitum sanè sic, posse aliquem sanæ mentis, vel leuiter suspicari, prædicta falsa dogmata patrocinium aliquod obtinere posse in hac Venerabilis nostri IOANNIS doctrina, quæ contraria omnino documenta, rigidam scilicet mortificationem, tam externam, quam internam, propriorum appetituum, voluntatis, ac iudicij omnimodam negationem; promptissimam Maiorum obedientiam, exactissimam præceptorum, & consiliorum obseruantiam, Angelicamque vitæ puritatem efficacissimè suadentia, remissamque illud otium, & fallam quietem, quam Illuminati à Deo magnificiant, damnantia passim & vbique continet: vt cuiuscumque hos libros legenti euidentissimum erit, sed vltimam iam huiusmodi Illuminatorum sectam referamus.

S. V.

Vltima Illuminatorum classis refertur.

DE hac igitur vltima secta citatus Rusbrochius sermonem instituens ca. 79. citato sic loquitur. Præter hos aliud quoddam hominum genus peruersum, hypocrisis, & simulationi deditum inuenire licet, qui tamen ab istis in certis quibusdam dissident, & sique contrarij sint, & hi quidem Deum patientes dici se volunt, & hæcenus, cum superioribus consentiunt, quod se quoque ab omni actione immunes, & otiosos putant, nec aliud nisi velut quoddam Dei instrumentum se esse, quo Deus quidquid, & vtrumque velit, agat.

Affir-

10.

11.

12.

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
.124

Affirmant igitur, absque vlla actione, tantummodo merè se pati, eaque opera, quæ Deo ipsi
sanquam sui organo perficiat, præclariora, ac meriti maioris esse, quam cuiuslibet alterius, quæ ipse
semet in Dei gratia peregerit: aiunt ergo Deum se pati, ac sustinere, nihil se ipsos agere, sed actio-
nibus Deum operari.

13. Deinde quemadmodum alij, sic etiã ipsi nullum se peccatum committere posse affirmant, eo quod Deum
in ipsi agat omnia, ipsi verò planè otiosi sint, & quidquid Deus velit, id per ipsos fieri, nihil præterea
homines isti, omnimodis actione postposita, otiose dederunt, & omnis electionis, vel optionis experti
viuunt simplici, ac resignati præferunt viuendi modum, & moderatè, ac æquabiliter ferre non
quidquid eis accidat, putant enim Dei instrumenta se esse, quibus à pro suo arbitrio utatur, & agat.

Ad quæcumque intus incitantur, siue ea virtuti consentanea sint, siue ab ea abhorreant, ea omnia
putant ex sancto Spiritu proficisci, difficile tamen est, fateor, istos agnoscere, nisi quis illuminatus sit,
& spirituum, ac diuina veritatis discretionem obinuerit, quidam enim ex eis acuti, & subtilis ad-
modum sunt, & ea quibus virtute aduersentur probe fucare, & velamina quadam eis præterea
nouerunt, propriaque voluntati dediti sunt, adeoque pertinaciter, & animo obfirmato se ipsos possi-
dent, ut antè mortem oppetere velint, quam vel ab vnico semel concesso articulo discedant, omnium
enim, quos præsens habeat vita, sanctissimos, maximeque illuminatos se esse autumant.

14. Discrepant autem à prioribus, quod se progredi, & mereri posse non regent, illi contra affirmant
nihil ultra mereri se posse, eo quod in vnitatis, & otiose possideant, vbi non luceat ultra progredi,
quando quidem nullum ibi exercitium est. Sed simul omnes isti peruersi, & mortali, omnium
multo pessimi sunt, haud secus quam ipse hostis tartareus fugiendi, siquidem vitam viuam contra-
riam Deo, iustitia, & sanctis omnibus, & sunt omnes re vera præcursoris Antichristi, viam illam ad
molem errorum, ac infidelitatem præparantes, ac munientes. Volunt namque absque Dei præceptis
& virtutibus immunes esse, ac liberi, & otiosi, ac vni Deo, sine amore, & charitate, Dei quocumque
contemplatores, absque amoroso contuitu, & viuendum omnium sanctissimi, absque actu, &
actibus, dicunt etiam quiescere se in eo, quem tamen amore haud prosequuntur, & in eo subsistent
se esse, quem minime sentiunt, nec concupiscunt, & à cunctis denique virtutibus, & omni sui ad
Deum applicatione se vacare, & otiosos agere, ne quod Dei actionibus obijciant impedimentum,
quam ob rem otium, quod isti colunt, non nisi quædam impostura censenda est.

15. Huc usque celeberrimus ille Doctor falsa dogmata, & mores huiusmodi falso illu-
minatorum, & otiosorum describit, de quo etiam agit in Apologia de alta contempla-
tione, quæ alias Samuel inscribitur c. 4. eosdemque errores refert, & impugnat sub-
limis ille Doctor Thauler, ser. 2. Dominica 2. quadragesimæ; quæ omnia falsa dog-
mata, cum his, quæ verbo, & opere hæretici nostræ ætatis, qui illuminari appellantur,
docent omnino coincidunt, & idè ad longum ea refert opera præcium esse duxi-
mus, ut sic euidentius appareat, eis doctrinam Venerabilis nostri IOANNIS, non
solum aliquomodo non suffragari, sed etiam illis vehementer aduersari, vanumque
illud otium, quod omnium prædictorum errorum fundamentum est, profus dam-
nare, cæteraque omnia, quæ ex tali fundamento prædicti hæretici deducunt, delectari,
ut tum ex dictis supra n. 6. tum etiam ex dicendis in progressu huius Elucidationis
manifestè constabit, imò cuiuscumque doctrinam Venerabilis nostri IOAN-

NIS legenti, nisi semetipsum, data opera, & malitiosè excu-
care velit, lucè meridiana clariùs mani-
festum erit.